

VAN RIO TOT ROTTERDAM

Ze zullen ons missen in Rio tijdens het wereldkampioenschap, met ons bedoel ik dus de supporters van Ilse. We waren toch niet in beeld gekomen vermits de Belgische televisiezenders ook verstek gaven. We moeten wel eerlijk toegeven dat het financieel niet verantwoord was om eventjes naar Rio te gaan en verlof hadden we ook al niet te veel meer. Gelukkig bestaat er internet, zodat we toch contact kunnen houden. Uit de e-mails kan ik opmaken dat ze in vorm is, geen kwetsuren en niet te veel problemen met haar gewicht. Ik mail zelfs dat ze een kans heeft tegen de Japanse (niet dat ik veel van judo ken maar het is een voor gevoel). Voor de Chinese is het nog wat te vroeg, zeg maar dat we ze in haar eigen kot komen verslaan tijdens de Olympische Spelen.

Eerste kamp gewonnen met ippon, goed zo, dan tegen de Chinese; zoals verwacht verliest Ilse en wordt naar de herkansingen verwezen. Eerste herkansing gewonnen doch daarna verlies tegen....Georgina Singleton, mijn vriendin van op het toernooi "Open Wilrijk". Ilse heeft nog tegen haar gewonnen in Athene. Spijtig genoeg krijgt Ilse een shido (fout) tegen en dan wordt het moeilijk tegen Georgina, deze laatste is in de leer geweest bij de kikkertjes, op de knieën springen is dus haar handelsmerk, spijtig genoeg wordt ze hiervoor niet bestraft door de scheidsrechter. Een negende plaats, veel is het niet waard, doch al heel wat beter dan in Cairo, positief blijven is de boodschap. Wat Georgina betreft, die zal het volgend jaar in Wilrijk met twee kussen moeten doen in plaats van drie.

Via toernooien moet Ilse punten sprokkelen om in Peking te geraken. De vier beste resultaten tellen mee en je moet bij de vijf eersten zijn van Europa. Ilse staat eerste op dit ogenblik. Er is een A-toernooi te Rotterdam (daar hebben we goede herinneringen aan namelijk goud op het EK!). Van Marijntje hoor ik dat Ilse moet kampen op een vrijdag, een werkdag. Patrick heeft een dag verlof genomen. Ik kan die sukkelaar toch niet alleen laten gaan, die gaat dat zeker niet vinden zonder gids. Ik mail naar Ilse dat ze op zijn minst een medaille moet halen, de laatste dag van de maand verwerk ik namelijk de lonen en moet dus een goede reden hebben om iedereen op het werk een dag later te betalen. Gelukkig heb ik een toffe collega die tenminste verstaat dat judo belangrijk is. Ze heeft me dan ook geweldig geholpen zodat iedereen op tijd betaald werd, mijn oprechte dank hiervoor, Pascale.

Als je nu denkt dat we maar met twee supporters waren, vergeet het. Paul en Lieve komen rechtstreeks vanuit Gent, Jos en Lieve vanuit Essen. Ik spreek af met Patrick en tante Greet. Groot is mijn verbazing dat Oswald er ook bij is, hij was namelijk al om 6u.00 vertrokken uit Dinant. Ik stel voor dat we hem de naam Superfan geven. Hij brengt ons zonder problemen ter plaatse (leve de GPS). Er is niet veel volk aanwezig, we zoeken dan ook de beste plaatsen uit en zetten ons neer op de tweede rij zodat we alles goed kunnen volgen. Wel aanwezig is de Europese top, buiten Monteiro (rechtstreeks geplaatst voor de O.S.) en ...Georgina, last met haar gewicht, wat niet de eerste maal is. Ilse en Olivier komen ons begroeten, ze heeft nog een uurtje tijd alvorens haar eerste kamp aan te vatten, ze is namelijk "voorgeloot" (naar de volgende ronde zonder te kampen). Dames en heren, de eerste ster is binnen! Dit geeft aan Marijntje de gelegenheid om niets te missen, ze heeft namelijk ook een toffe collega en mocht een uurtje vroeger stoppen. Wij zijn compleet, het mag beginnen.

Ons Leen (Leen Dom –48kg) mag beginnen, we kennen haar al wat beter (zie Tampere en Belgrado). Buiten haar zus (die er ook altijd bij is) zijn ook haar vader en moeder aanwezig. In het begin verloopt de strijd gelijk, doch ze neemt meer en meer de bovenhand. Na de gebruikelijke 5 minuten is er nog geen winnaar. Golden score (wie eerst scoort wint). Leen is beter en wint haar kamp. Proficiat.

We maken ons op voor een ouderwetse België-Holland, geen voetbal maar judo. Ilse neemt het op tegen een zekere Polak en komt al vlug voor met een beenveeg. Daarna gaan we eventjes op de grond voort vechten, lang duurt het niet, een verwurging zorgt ervoor dat de Nederlandse moet afkloppen, ze kreeg al een lichtblauw tintje. Ziezo, de tweede ster is binnen.

Leen heeft minder succes, ze verliest tegen een Portugese (die later wel brons wint). Technisch is ze heel goed, doch zoals Ilse al zei, is judo meer tactiek dan techniek geworden. Ik zou het nog niet opgeven Leen, blijf er in geloven, het zal wel eens lukken.

Er staat nog een bekende op de tatami, namelijk Jaaaaana, een Finse (hoe meer klinkers hoe liever). In Tampere riepen de Finse supporters de naam van Ilse als tegenprestatie scandeerden wij voor Jaana. Om ons bezig te houden doen we dit nogmaals, dit tot grote verwondering van haar enige supporter (haar lief zeker – die durft niet anders dan meegaan naar alle toernooien). Jos toont zelfs hoe ze moet ademen en die deed dat toch zeker. (later wint ze brons, dit heeft ze voor 50% aan Jos te danken, geloof me).

In mijn jonge jaren ben ik eens naar Tirol geweest en dat veel best mee. Vermits Ilse moet kampen tegen een Oostenrijkse, zal dit ook wel meevallen zeker. Wegens defensief vechten, krijgt de Oostenrijkse een strafpunt. We hebben al een wurging gehad, ik zal eens iets anders proberen moet Ilse gedacht hebben, kwestie van mijn supporters eens te laten zien wat ik allemaal kan. De Oostenrijkse ligt al vlug in een houdgreep waaruit ze niet kan ontsnappen, zelfs jodelen, helpt hier niet. We moeten nog wel eens afstemmen wat we gaan roepen, het scorebord (dat regelmatig uitviel) geeft de seconden aan van één tot vijftwintig, doch normaal tellen wij af op het laatste van tien tot één, dit geeft wel wat verwarring. Ik roep nog steeds houden (op zijn Antwerps haawe). Naar het schijnt hoort Ilse dit tot op het tatami, je kunt je al inbeelden wat voor een klep ik heb, amaai, ik verschoot er zelf van. We tellen voort: de derde ster is binnen!

Op naar de halve finale tegen een Spaanse furie. Op haar paspoort staat de naam Carrascosa Ana. Geen gemakkelijke, maar in halve finales is het nooit gemakkelijk. Ilse domineert de kamp, gaat meermaals naar de grond, doch de Spaanse houdt stand. En na bijna vier minuten gebeurt het, even een onoplettendheid en de Spaanse neemt het been van Ilse, ze verliest haar evenwicht en komt neer op haar rug, ippon. Geloof het of niet, doch dit heb ik nog eens gezien, namelijk in Finland tegen Monteiro. Juist dezelfde beweging. Geen derde maal hé, anders kan je naast mij komen staan in de stal (zie kerstverhaal). Vermits er niet zoveel deelnemers zijn zal ze ineens moeten vechten voor de derde plaats. Olivier zal zijn werk hebben om haar teleurstelling weg te werken.

Ze heeft haar verlies goed verwerkt, spijtig voor de Engelse Johnstone (eerste kamp verloren maar zich toch opgewerkt naar de kamp voor brons). Houdgreep, de teller staat op veertien en ze kan zich nog bevrijden. Dit levert wel een koka (kleinste score) op voor Ilse. Wat hebben we nu nog niet gehad op de grond? Een armklem. De Engelse wordt tot opgave gedwongen. Brons voor Ilse, wij hebben een viersterren judoka. Ze doet het toch maar weer. Het doet me nog steeds iets om Ilse op het podium te zien staan. De Marseillaise klinkt voor La Rizza die goud wint. Het zilver gaat naar de Spaanse. (Als Leterme in de zaal zat, zou Ilse goud gehaald hebben...) We bouwen nog een klein feestje en gaan huiswaarts. Peking komt weer een stapje bij. Tot op het Belgisch kampioenschap.

Guy.

P.S.: Voor Michke

Toen Ilse op het podium stond, gingen onze duimen de hoogte in, niet alleen voor haar maar ook voor u, en iedereen mocht het zien. Van mij krijg je goud, zilver en brons samen, voor zoveel moed. Ik werd even stil bij het lezen van uw verhalen (en dit gebeurt zelden). Wees er zeker van dat we aan je denken zodat je niet alles alleen moet dragen, daar zijn vrienden voor. Zoals we supporteren voor Ilse, zullen we dit ook voor u doen. Ik (en alle supporters) hopen dat je gezond en wel eens kan meegaan op één van onze volgende reizen en als je nog wat moe bent, geen probleem, je mag zelfs op mijn rug zitten (beloofd).

Knuffels
Guyke